

وقتی خرج از کیسه خلیفه نیست

هوشمنگ صدفی

میلتون فریدمن، پدر اقتصاد بازار آزاد، درباره خرج کردن پول چهار راه حل مطرح می‌کند:

- می‌توانیم پول خودمان را برای خودمان خرج کنیم. در این حالت پول را با وسوس خرج می‌کنیم تا هزینه حداقل و منفعت حداکثر شود.
- می‌توانیم پول خودمان را برای دیگری خرج کنیم. مثلًاً یک هدیه تولد بخریم. در این صورت خیلی به محتوای هدیه کاری نداریم، اما به قیمتش توجه داریم.
- می‌توانیم پول دیگران را خرج خودمان کنیم. در این صورت من خودم را یک نهار خوب مهمنان می‌کنم!
- و در نهایت می‌توانیم پول دیگری را برای دیگری خرج کنیم. اگر چنین شود، نه دل نگران پولی هستیم که خرج می‌شود و نه نگران چیزی که کسب می‌شود.

به نظر شما راه پنجم و ششمی هم وجود دارد؟

چندی پیش در تاکسی خانمی به راننده می‌گفت بهتر است به جای ۸۰۰ تومان، مبلغ هزار تومان کسر کند، چون حوصله نگه‌داری دویست تومان پول خرد را ندارد! اما مادر بزرگم روزی برایم نقل کرد، برخی از لوازم کوچک آشیزخانه‌اش را از طریق پس‌انداز کردن همین پول‌های خرد خرید نان و سبزی تهیه کرده است.

این روایه اقتصادی در زندگی به معنی صرفه‌جویی و استفاده بهینه از منابع اقتصادی است؛ موضوعی که دغدغه اصلی مدیران خانوار، و مسئولان بخش دولتی و غیردولتی است. خوب است بدایید که راه‌آهن سراسری ایران از همین منابع خرد اقتصادی راهاندازی شد. مالیاتی که حکومت وقت ایران بر قند و چای مصرفی مردم بست و آن را به تدریج برای ساخت راه‌آهن ایران هزینه کرد.

یه تومنم یه تومنه!

بنابر این ضربالمثل همدانی که «یه تومنم یه تومنه»، ارزش منابع خرد اقتصادی بیش از پیش مشخص می‌شود. به عبارت دیگر از منظر همدانی‌ها، در موقع مناسب یک تومن هم ارزش خاص خود را دارد؛ هر چند که اغلب ما شاید ارزش این نوع منابع خرد را در مناسبات اقتصادی روزمره ندانیم. برخی از مردم در حین خرج کردن چندان رغبتی به گرفتن پول‌های خرد ندارند، ولی در صورت نیاز همین پول‌های خرد می‌توانند ارزش اقتصادی داشته باشند. برای مثال، یک سکه صد تومان به تنها بی ارزش زیادی ندارد، اما وقتی دو سکه صد تومانی داشته باشیم، با آن می‌توانیم هزینه سفر طولانی میدان آزادی در غرب تهران تا چهارراه تهران‌پارس در شرق پایتخت را بپردازیم. پس می‌بینید که: «یه تومنم یه تومنه».

صرفه‌جویی

صرفه‌جویی در نگاه اقتصادی چیست؟ صرفه‌جویی به مفهوم مصرف چیزی به شکل درست و مناسب است. این موضوع در ایجاد تعادل میان درامد و هزینه نقش اساسی دارد و در حوزه اقتصاد خانواده نیز می‌تواند تأثیرگذار و سرنوشت‌ساز باشد. صرفه‌جویی علاوه بر این که در حوزه اقتصاد شخصی معنا و مفهوم می‌یابد، در حوزه اقتصاد عمومی نیز معنا دارد. امام خمینی(ره)

بازارچه‌دانش آموزی

اسروزه برخی از مدارس متوسطه برای افزایش دانش اقتصادی نوجوانان و جوانان دست به ابتکارهای جالبی زده‌اند. یکی از این نوع ابتکارها، راهنمایی بازارچه‌دانش آموزی است. در این بازارچه‌ها دانش آموزان با همکاری اولیا خانه و مدرسه می‌توانند برای کسب درامد و فعالیت اقتصادی برنامه‌ریزی کنند و در صورت امکان، با تهیه برخی کالاهای خود و فروش آن‌ها به دانش آموزان و خانواده‌ها، به درامد برسند. بروز چنین رفتارهای کنترل شده‌ای، نه تنها باعث افزایش اعتماد به نفس دانش آموزان می‌شود، بلکه توأم‌نده‌ای آن هارادر حوزه‌های مهارتی اقتصاد نیز تقویت می‌کند. بنابراین اولیا خانه و مدرسه می‌توانند بازدیدیکی به فعل تابستان، با برنامه‌ریزی مناسب دانش آموزان را برای کسب تجربه در حوزه‌های اقتصادی آماده کنند. ناگفته نماند که در گذشته‌های نه چندان دور، دانش آموزان براساس آموزه‌های عرفی جامعه، بعد از فراغت از تحصیل بدون هیچ دغدغه و نگرانی وارد بازار کار می‌شدند و تا پایان فعل تعطیلات درامد‌هایی کسب می‌کردند؛ به گونه‌ای که برخی از دانش آموزان ایرانی از طریق اندوخته‌های تابستانی پول توجیبی خود را تأمین می‌کردند. اما امروزه به خاطر توسعه شهرها و عدم شناخت خانواده‌ها از محیط‌های کار، رغبت چندانی برای فرستادن کودکان به فضاهای «اوستا و شاگردی» در محیط‌های کار و کسب وجود ندارد. در حالی که تجربه‌های علمی و عملی نشان داده‌اند، اعتماد به نفس و خطرپذیری پسران و مادران فعلی در فضای کسب و کار، بیشتر به تجربه‌دوران نوجوانی و جوانی آن‌ها برمی‌گردد.

صرف زیاد و بیش از نیاز آب و برق را نه تنها نادرست و حرام می‌داند، بلکه آن را ضممان‌آور دانسته است و شخص را نسبت به جامعه مديون می‌شمارد. در علم اقتصاد، چون سخن از تولید، توزیع و مصرف است، واژهٔ صرفه‌جویی به معنای مصرف درست و مناسب چیزی است که در اختیار شخص قرار دارد و در ازای آن کار و یا هزینه‌ای پرداخت شده است. عده‌ای صرفه‌جویی را به معنای کم مصرف کردن معنا کرده‌اند، ولی به نظر می‌رسد این معنا نمی‌تواند اقتصادی باشد؛ زیرا هدف از تولید یک شیء اقتصادی، مصرف آن است و مصرف چیزی زمانی به وقوع می‌پیوندد که آدمی به آن نیاز داشته باشد و با مصرف آن چیز نیازی از نیازهای وی برآورده می‌شود.

برنامه‌ریزی دخل و خرج

راستی تاکنون فکر کرده‌اید چگونه می‌توان با درامدهای موجود تا پایان ماه دوام آورد؟ و یا چگونه می‌توان دخل و خرج یک خانواده را تا پایان سال برنامه‌ریزی کرد؟ خود شما برای بولهای توجیبی چه برنامه‌ای ریخته‌اید؟ آیا برای تعطیلات تابستانی برنامه‌ای برای کسب درامد تدارک دیده‌اید؟ راستی برنامه‌ریزی چیست؟ برای دست‌یافتن به هدف موردنظر، باید قبل از هر نوع تلاش فیزیکی یا هر گونه اقدامی برای انجام کار، تلاش ذهنی یا برنامه‌ریزی کافی صورت بگیرد. برنامه‌ریزی شالوده هر حرکت اقتصادی را تشکیل می‌دهد. برنامه‌ریزی به عنوان یک نگرش و راه زندگی، متنضم تهدید به عمل بر مبنای اندیشه و عزم راسخ برای رسیدن به هدف است. بنابراین، برای رسیدن به هدف، داشتن برنامه‌ریزی ضرورت دارد.

اخمو باشند، محزون بودند، و بی‌آن که از خود ذاتی نشان دهند، متواضع بودند. می‌بخشیدند، ولی اسراف نمی‌کردند. دل نازک و نسبت به تمام مسلمانان مهربان بودند.

بفرما خرما

نقل است که رسول اکرم (صلی الله علیه و آله) به هر کس برخورد می‌کردند، از بزرگ و کوچک، و ثروتمند و فقیر، سلام می‌کردند و اگر به جایی حتی برای خوردن خرمایی خشک دعوت می‌شدند، آن را کوچک نمی‌شمردند. زندگی شان کم‌هزینه بود و بزرگ طبع، خوش‌معاشرت و گشاده‌رو بودند. بی‌آن که بخندند، همیشه متبسم بودند، بی‌آن که

حکایت

بخیل

شخصی با بخیلی رفاقت داشت. یک روز به او گفت: «می‌خواهم به مسافت بروم. برای یادگاری، انگشت خود را به من بدھید تا هر وقت آن را ببینم، از شما یاد خیر کنم.»

بخیل گفت: «هر وقت انگشت خود را از انگشت خالی دیدی از من یاد کن که تو انگشت خواستی و من ندادم!»

نقل از کتاب کشکول منتظری بزدی